

Post

Post week 32

11 augustus 2021 – verschenen in nr. 32

De nieuwe conservatieven

'Ouwe lullen moeten weg!' neuriede ik tijdens het lezen van 'De tegeneultuur van de jaren zestig' (in het *Groene*-zomernummer van 15 juli). Beeldbepalende gezichten van een generatie die romantisch vertellen over hun vrijheidsstrijd, d'Ancona (1937) en Van Duijn (1943) vervullen die rol met verve. Waarom dan zo tekeergaan tegen demonstranten en criticasters van het coronabeleid? Zij worden door beide coryfeeën weggezet als harteloze egoïsten die het woord 'vrijheid' misbruiken. Ik stel me zo voor dat het 'klootjesvolk' in de jaren zestig met precies dezelfde bewoordingen de protesten van de provo's en feministen wegzetten. Zijn de vrijheidsstrijders van vroeger de conservatieven anno nu geworden?

Waarom geen begrip tonen voor demonstranten die zich zorgen maken over hun depressieve tiener op de bank na een jaar vol lockdowns of die bang zijn dat maatregelen zoals de corona-app met wel of geen groen vinkje het begin inluiden van een hypergecontroleerde samenleving waarin we allemaal minder vrij zullen zijn? Die zich zorgen maken over de invloed van de farmaceutische industrie op de politieke besluitvorming? Of mensen die simpelweg een knuffel missen nu nabijheid en menselijk contact 'gevaarlijk' zijn geworden?

Ik mis al maanden een kritisch geluid op links en maak mij daar zorgen over. Terwijl we bewegen naar een tweedeling tussen wel en niet gevaccineerden, kwetsbare kinderen een duw terug hebben gekregen door het sluiten van scholen en andere voorzieningen, (lokale) democratie via commerciële online platforms vorm krijgt en burgerlijke vrijheden onder druk staan, verkondigen politici van links tot rechts dat solidariteit gelijk staat aan gedwee coronaregels naleven. Maar wacht eens even, was solidariteit niet juist onbaatzuchtig opkomen voor gemarginaliseerden, andersdenkenden en zwakkeren? Is onze democratie niet juist gebaat bij niet-gedwee gedrag? Waarom worden andersdenkenden in de coronadiscussie dan – ook door 'linkse' mensen – zo hard veroordeeld en weggezet?

Ontvang dagelijks onze nieuwsbrief

Onafhankelijk en onbevoerd. Sinds 1877.

ROSALIE SMIT

België

Terwijl er in België op de eerste plaats veel meer dan aandacht gaat naar het herstel van de enorme waterschade aangericht in de Waalse provincies Luik en Namen, maar ook in Limburg, Vlaams en Waals Brabant, verschijnen er in *De Groene* van 29 juli twee korte berichten uit België: 'Nog geen oplossing voor hongerstaking in België', en: 'Wat te doen met het standbeeld van Leopold II?'

Buurland België krijgt zelden aandacht in *De Groene*, en dat is misschien best zo.

Beide berichten zijn immers 'oud nieuws' bij hun verschijnen. De incidenten over het bekladden of vernielen van beelden van Leopold II zijn hier geen 'hot' nieuws meer. Wel hebben zij in het Black Lives Matter-klimaat aanleiding gegeven – in goede Belgische traditie – tot de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie die, zoals gewoonlijk, 'de onderste steen boven zou krijgen' over het Belgische koloniaal verleden. Ik neem aan: inclusief de rol van Leopold II. Die commissie is bij mijn weten nog niet klaar met haar werk.

Wat de hongerstaking van wat men in Nederland naar ik dacht 'ongedocumenteerden' noemt, kan men kort zijn. Die staking is voorbij. De bevoegde staatssecretaris kreeg de steun van het kabinet toen hij de stakers toezegde dat men wel bereid was hun 'dossier' opnieuw te onderzoeken,